

Sygn. akt II Ka 187/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 sierpnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSO. Anna Łaszczych (spr.)

Sędziowie SO. Jerzy Pałka

SO. Michał Pieńkowski

Protokolant Marlena Achcińska

przy udziale Prokuratora O.. E. B.

w obecności oskarżycieli posiłkowych E. M. i J. M.

po rozpoznaniu w dniu 21 sierpnia 2014 r.

sprawy M. S.

oskarżonego z art. 286§1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez oskarżonego i pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych

od wyroku Sądu Rejonowego w Ostrowi Mazowieckiej

z dnia 21 listopada 2013 r. sygn. akt. II K 336/11

o r z e k a :

1.zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego M. S. obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego J. M. kwoty 68.232,69 (sześćdziesiąt osiem tysięcy dwieście trzydzieści dwa 69/100) złotych oraz na rzecz E. M. i J. M. kwoty 22.958,77 (dwadzieścia dwa tysiące dziewięćset pięćdziesiąt osiem 77/100) złotych;

2.utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w pozostałym zakresie;

3.zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 720 złotych tytułem kosztów procesu za postępowanie odwoławcze, w tym kwotę 700 złotych tytułem opłaty

Sygn. akt II Ka 187/14

UZASADNIENIE

M. S. został oskarżony o to, że :

I. w dniu 03 czerwca 2009 roku w O. pełniąc funkcję prezesa zarządu PPHU (...) sp. z o.o. z/s w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem firmę (...) z/s w O. w kwocie 9 815,30 złotych w ten sposób, że zleceniem nr 123/09 zlecił wykonanie frachtu w okresie od 04 czerwca

2009 r. do 11 czerwca 2009 r. za kwotę 2200 Euro, czym wprowadził pokrzywdzonego w błąd co do zamiaru zapłaty za wykonaną usługę i nie uregulował faktury nr (...) z terminem płatności na dzień 26 lipca 2009 r. wystawioną w związku ze zleceniem

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

II. w dniu 09 czerwca 2009 roku w O., pełniąc funkcję prezesa zarządu PPHU (...) sp. z o.o. z/s w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem firmę (...) z/s w O. w kwocie 10 679,34 złotych w ten sposób, że zleceniem nr 133/09 zlecił wykonanie frachtu w okresie od 09 czerwca 2009r do 16 czerwca 2009r za kwotę 2350 Euro, czym wprowadził pokrzywdzonego w błąd co do zamiaru zapłaty za wykonaną usługę i nie uregulował faktury nr (...) z terminem płatności na dzień 02 sierpnia 2009r wystawioną w związku ze zleceniem

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

III. w dniu 15 czerwca 2009 roku w O., pełniąc funkcję prezesa zarządu PPHU (...) sp. z o.o. z/s w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem firmę (...) z/s w O. w kwocie 9 815,30 złotych w ten sposób, że zleceniem nr 141/09 zlecił wykonanie frachtu w okresie od 16 czerwca 2009r do 23 czerwca 2009r za kwotę 2200 Euro, czym wprowadził pokrzywdzonego w błąd co do zamiaru zapłaty za wykonaną usługę i nie uregulował faktury nr (...) z terminem płatności na dzień 09 sierpnia 2009r wystawioną w związku ze zleceniem

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

IV. w dniu 24 czerwca 2009 roku w O., pełniąc funkcję prezesa zarządu PPHU (...) sp. z o.o. z/s w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem firmę (...) z/s w O. w kwocie 11 153,75 złotych w ten sposób, że zleceniem nr 165/09 zlecił wykonanie frachtu w okresie od 25 czerwca 2009 r. do 03 lipca 2009 r. za kwotę 2200 Euro, czym wprowadził pokrzywdzonego w błąd co do zamiaru zapłaty za wykonaną usługę i nie uregulował faktury nr (...) z terminem płatności na dzień 18 sierpnia 2009 r. wystawioną w związku ze zleceniem

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

V. w dniu 24 czerwca 2009 roku w O., pełniąc funkcję prezesa zarządu PPHU (...) sp. z o.o. z/s w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem firmę (...) z/s w O. w kwocie 11 153,75 złotych w ten sposób, że zleceniem nr 164/09 zlecił wykonanie frachtu w okresie od 26 czerwca 2009 r. do 03 lipca 2009 r. za kwotę 2200 Euro, czym wprowadził pokrzywdzonego w błąd co do zamiaru zapłaty za wykonaną usługę i nie uregulował faktury nr (...) z terminem płatności na dzień 18 sierpnia 2009 r. wystawioną w związku ze zleceniem

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

VI. w dniu 01 lipca 2009 roku w O., pełniąc funkcję prezesa zarządu PPHU (...) sp. z o.o. z/s w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem firmę (...) z/s w O. w kwocie 5 799,95 złotych w ten sposób, że zleceniem nr 176/09 zlecił wykonanie frachtu w okresie od 01 lipca 2009 r. do 06 lipca 2009 r. za kwotę 1300 Euro, czym wprowadził pokrzywdzonego w błąd co do zamiaru zapłaty za wykonaną usługę i nie uregulował faktury nr (...) z terminem płatności na dzień 23 sierpnia 2009 r. wystawioną w związku ze zleceniem

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

VII. w dniu 01 lipca 2009 roku w O., pełniąc funkcję prezesa zarządu PPHU (...) sp. z o.o. z/s w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem firmę (...) z/s w O. w

kwocie 9 815,30 złotych w ten sposób ,że zleceniem nr 177/09 zlecił wykonanie frachtu w okresie od 03 lipca 2009 r. do 10 lipca 2009 r. za kwotę 2200 Euro ,czym wprowadził pokrzywdzonego w błąd co do zamiaru zapłaty za wykonaną usługę i nie uregulował faktury nr (...) z terminem płatności na dzień 23 sierpnia 2009 r. wystawioną w związku ze zleceniem

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

VIII. w dniu 17 czerwca 2009 roku w O., pełniąc funkcję prezesa zarządu PPHU (...) sp. z o.o. z/s w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem firmę (...) z/s w O. w kwocie 10 276,78 złotych w ten sposób ,że zleceniem nr 150/09 zlecił wykonanie frachtu w okresie od 17 czerwca 2009 r. do 24 czerwca 2009 r. za kwotę 2350 Euro, czym wprowadził pokrzywdzonego w błąd co do zamiaru zapłaty za wykonaną usługę i nie uregulował faktury nr (...) z terminem płatności na dzień 09 sierpnia 2009 r. wystawioną w związku ze zleceniem

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

IX. w dniu 17 czerwca 2009 roku w O., pełniąc funkcję prezesa zarządu PPHU (...) sp. z o.o. z/s w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem firmę (...) z/s w O. w kwocie 12 681,99 złotych w ten sposób ,że zleceniem nr 150/09 zlecił wykonanie frachtu w okresie od 18 czerwca 2009 r. do 25 czerwca 2009 r. za kwotę 2200 Euro, czym wprowadził pokrzywdzonego w błąd co do zamiaru zapłaty za wykonaną usługę i nie uregulował faktury nr (...) z terminem płatności na dzień 16 sierpnia 2009 r. wystawioną w związku ze zleceniem

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

X. w dniu 08 lipca 2009 roku w O., pełniąc funkcję prezesa zarządu PPHU (...) sp. z o.o. z/s w W. ,działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem firmę Usługi (...) z/s w O. w kwocie 5 665,01 złote w ten sposób ,że zleceniem nr 186/09 zlecił wykonanie frachtu w okresie od 10 lipca 2009 r. do 13 lipca 2009 r. za kwotę 1300 Euro, czym wprowadził pokrzywdzonego w błąd co do zamiaru zapłaty za wykonaną usługę i nie uregulował faktury nr (...) wystawioną w związku ze zleceniem

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

XI. w dniu 20 lipca 2009 roku w O., pełniąc funkcję prezesa zarządu PPHU (...) sp. z o.o. z/s w W. ,działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem firmę Usługi (...) z/s w O. w kwocie 6 020,84 złote w ten sposób ,że zleceniem nr 198/09 zlecił wykonanie frachtu w okresie od 20 lipca 2009 r. do 24 lipca 2009 r. za kwotę 1300 Euro, czym wprowadził pokrzywdzonego w błąd co do zamiaru zapłaty za wykonaną usługę i nie uregulował faktury nr (...) wystawioną w związku ze zleceniem

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

XII. w dniu 27 lipca 2009 roku w O., pełniąc funkcję prezesa zarządu PPHU (...) sp. z o.o. z/s w W. ,działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem firmę Usługi (...) z/s w O. w kwocie 5 841,64 złote w ten sposób ,że zleceniem nr 203/09 zlecił wykonanie frachtu w okresie od 27 lipca 2009 r. do 31 lipca 2009 r. za kwotę 1400 Euro, czym wprowadził pokrzywdzonego w błąd co do zamiaru zapłaty za wykonaną usługę i nie uregulował faktury nr (...) wystawioną w związku ze zleceniem

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

XIII. w dniu 30 lipca 2009 roku w O., pełniąc funkcję prezesa zarządu PPHU (...) sp. z o.o. z/s w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem firmę Usługi (...) z/s w O. w kwocie 5 408,65 złote w ten sposób ,że zleceniem nr 210/09 zlecił wykonanie frachtu w okresie od 31 lipca

2009 r. do 05 sierpnia 2009 r. za kwotę 1300 Euro, czym wprowadził pokrzywdzonego w błąd co do zamiaru zapłaty za wykonaną usługę i nie uregulował faktury nr (...) wystawioną w związku ze zleceniem

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

XIV. w dniu 31 lipca 2009 roku w O., pełniąc funkcję prezesa zarządu PPHU (...) sp. z o.o. z/s w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem firmę Usługi (...) z/s w O. w kwocie 5 408,65 złote w ten sposób, że zleceniem nr 211/09 zlecił wykonanie frachtu w okresie od 31 lipca 2009 r. do 05 sierpnia 2009 r. za kwotę 1300 Euro, czym wprowadził pokrzywdzonego w błąd co do zamiaru zapłaty

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

XV. w dniu 07 sierpnia 2009 roku w O. pełniąc funkcję prezesa zarządu PPHU (...) sp. z o.o. z/s w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem firmę Usługi (...) z/s w O. w kwocie 5 419,44 złote w ten sposób, że zleceniem nr 219/09 zlecił wykonanie frachtu w okresie od 07 sierpnia 2009 r. do 10 sierpnia 2009 r. za kwotę 1300 Euro, czym wprowadził pokrzywdzonego w błąd co do zamiaru zapłaty za wykonaną usługę i nie uregulował faktury nr (...) wystawioną w związku ze zleceniem

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

XVI. w dniu 10 sierpnia 2009 roku w O., pełniąc funkcję prezesa zarządu PPHU (...) sp. z o.o. z/s w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem firmę Usługi (...) a K. L. z/s w O. w kwocie 5 336,89 złote w ten sposób, że zleceniem nr 220/09 zlecił wykonanie frachtu w okresie od 10 sierpnia 2009 r. do 14 sierpnia 2009 r. za kwotę 1300 Euro, czym wprowadził pokrzywdzonego w błąd co do zamiaru zapłaty za wykonaną usługę i nie uregulował faktury nr (...) wystawioną w związku ze zleceniem

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

XVII. w dniu 30 czerwca 2009 roku w O., pełniąc funkcję prezesa zarządu PPHU (...) sp. z o.o. z/s w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem firmę Usługi (...) z/s w O. w kwocie 5 838,04 złote w ten sposób, że zleceniem nr 171/09 zlecił wykonanie frachtu w okresie od 30 czerwca 2009 r. do 06 lipca 2009 r. za kwotę 1300 Euro, czym wprowadził pokrzywdzonego w błąd co do zamiaru zapłaty za wykonaną usługę i nie uregulował faktury nr (...) wystawioną w związku ze zleceniem

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

Sąd Rejonowy w Ostrowi Mazowieckiej wyrokiem z dnia 21 listopada 2013 r. w sprawie sygn. akt II K 336/11 :

I. uniewinnił oskarżonego P. S. (1) od zarzutu popełnienia czynów z pkt X,XI,XII,XIII,XIV,XV,XVI a/o i koszty w tym zakresie przejął na rachunek Skarbu Państwa;

II. uznał oskarżonego M. S. winnym popełnienia w ciągu przestępstw czynów od pkt I do IX a/o i z pkt XVII a/o i za to na podstawie art. 286 § 1 kk skazał go i na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk i art. 33 § 2 i 3 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w liczbie 100 (stu) stawek dziennych o wysokości jednej stawki dziennej w kwocie 20 (dwudziestu) złotych;

III. na podstawie art.69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu na okres próby 5 (pięciu) lat;

IV. na podstawie art. 46 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego M. S. środek kamy w postaci obowiązku naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego firmy Usługi (...) kwoty 2 638, 04 (dwa tysiące sześćset trzydzieści osiem złotych 04/100 zł);

V. na podstawie art. 230 § 2 kpk nakazał zwrócić firmie (...) ul. (...) lok. 51 W. dowody rzeczowe wyszczególnione pod poz. 1 i 2 wykazu dowodów rzeczowych nr O/102/10 k. 294 a w aktach sprawy pozostawić ich, poświadczonych za zgodność kserokopie;

VI. obciążył oskarżonego wobec Skarbu Państwa kosztami postępowania w kwocie 885, 95 zł oraz opłatą w kwocie 700 złotych ;

VII. zasądził od oskarżonego M. S. na rzecz oskarżycieli posiłkowych J. i E. M. kwotę 1 008 zł (jeden tysiąc osiem złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego

Apelację od wyroku złożyli pełnomocnik oskarżycieli posiłkowych E. i J. M. oraz oskarżony M. S..

Pełnomocnik oskarżycieli posiłkowych zaskarżył wyrok na niekorzyść

oskarżonego M. S. w części dotyczącej całości rozstrzygnięcia o karze i środkach karnych. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. na podstawie przepisu art. 438 pkt 1 k.p.k. obrazę przepisu prawa materialnego - art. 46 § 1 k.k. poprzez nie orzeczenie wobec oskarżonego obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem na rzecz pokrzywdzonych E. i J. M., mimo że orzeczenie obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem było w niniejszej sprawie obligatoryjne,

2. na podstawie przepisu art. 438 pkt 2 k.p.k. obrazę przepisu postępowania - art. 415 § 5 k.p.k. w stopniu mającym wpływ na treść zaskarżonego wyroku poprzez nie orzeczenie wobec oskarżonego obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem na rzecz pokrzywdzonych E. i J. M. z tego względu, że oskarżyciele posiłkowi E. i J. M. uzyskali prawomocne nakazy zapłaty wydane w postępowaniach cywilnych, które toczyły się z ich powództw przeciwko PPHU (...) Sp. z o. o. tj. spółce, której Prezesem Zarządu był oskarżony, mimo że okoliczność ta nie uniemożliwia orzeczenia obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwami przez oskarżonego,

3. na podstawie przepisu art. 438 pkt 2 k.p.k. obrazę przepisów postępowania - art. 415 § 4 zd. 2 k.p.k. w zw. z art. 65 § 1 pkt 4 k.p.k. w stopniu mającym wpływ na treść zaskarżonego wyroku poprzez wskazanie tych przepisów jako podstawy prawnej braku orzeczenia wobec oskarżonego obowiązku naprawienia szkody na rzecz oskarżycieli posiłkowych, o którego orzeczenie oskarżyciele posiłkowi wnieśli, podczas gdy przepis art. 415 § 4 k.p.k. dotyczy zasądzenia odszkodowania przez sąd z urzędu, a nie orzeczenia obowiązku naprawienia szkody.

Na podstawie przepisów art. 437 § 1 i § 2 k.p.k. pełnomocnik oskarżycieli posiłkowych wniósł o zmianę wyroku Sądu Rejonowego w Ostrowi Mazowieckiej z 21.11.2013 roku sygn. akt II K 336/11 w zaskarżonej części poprzez orzeczenie wobec oskarżonego oprócz kar i środków karnych orzeczonych w wymienionym wyroku także obowiązku naprawienia w całości:

1. szkody wyrządzonej przestępstwami oskarżycielowi posiłkowemu J. M., polegające na zapłacie na rzecz oskarżyciela posiłkowego J. M. kwoty 15.250 euro (ewentualnie kwoty 68.232,69 zł),

2. szkody wyrządzonej przestępstwami oskarżycielom posiłkowym E. i J. M. uprawnionym solidarnie, polegające na zapłacie na rzecz oskarżycieli posiłkowych E. i J. M. uprawnionych solidarnie kwoty 5.250 euro (ewentualnie kwoty 22.958,77 zł).

Na podstawie przepisów art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k. i art. 627 k.p.k. zw. z art. 634 k.p.k. pełnomocnik oskarżycieli posiłkowych wniósł o zasądzenie od oskarżonego na rzecz oskarżycieli posiłkowych kosztów procesu za postępowanie apelacyjne wg norm przepisanych.

Oskarżony M. S. zaskarżył wyrok w całości na swoją korzyść.

Na podstawie art. 438 pkt 3 k.p.k. zarzucił zaskarżonemu wyrokowi błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku a polegający na przyjęciu, iż zebrany w niniejszej sprawie materiał dowodowy pozwala na uznanie oskarżonego za winnego popełnienia 9 (dziewięciu) z zarzucanych mu 16 (szesnastu) czynów, podczas gdy jego krytyczna i dogłębna analiza, w szczególności zeznań świadków jak i nieosobowych źródeł dowodowych, konsekwentnego stanowiska oskarżonego jak i uwzględnienie zasad doświadczenia życiowego i analiza zasad prowadzenia działalności gospodarczej prowadzą do przeciwnego wniosku.

Na podstawie art. 438 pkt 2 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi oskarżony zarzucił obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść wyroku:

tj. art. 5 § 1 i § 2 k.p.k. wskutek nie przeprowadzenia rzetelnego postępowania dowodowego oraz rozstrzygnięcia nie dających się usunąć wątpliwości na niekorzyść oskarżonego,

tj. art. 7 k.p.k. poprzez oparcie wyroku na dowodach przemawiających jedynie na niekorzyść oskarżonego przy pominięciu okoliczności przemawiających za jego niewinnością, jak w przypadku bardzo istotnych zeznań świadka - radcy prawnego P. S. (2) oraz przekroczenia zasady swobodnej oceny dowodów.

Na podstawie art. 437 § 1 i § 2 k.p.k. oskarżony w konkluzji apelacji wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie od popełnienia zarzucanych mu czynów lub uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Ostrowi Mazowieckiej do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Odnosnie apelacji oskarżonego M. S..

Apelacja oskarżonego jest oczywiście bezzasadna i nie została uwzględniona.

Chybiony jest podnoszony w apelacji przez oskarżonego M. S. zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych przez Sąd za podstawę wyroku. Sąd Rejonowy poczynił w sprawie prawidłowe ustalenia faktyczne, które znajdują pełne potwierdzenie w przeprowadzonych dowodach, w szczególności zeznaniach pokrzywdzonych J. M. i K. L., zeznaniach świadków: P. S. (3), P. S. (1), Z. G., B. N., A. S. (D.), S. S., J. K., C. D. oraz dokumentach dotyczących działalności PPHU (...) sp. z o.o., w której oskarżony był prezesem zarządu od dnia 28 listopada 2008 r. do dnia 2 lipca 2009 r., dokumentach odnośnie sprzedaży w dniu 13 sierpnia 2009 r. udziałów w spółce wyszukanemu przez oskarżonego bezdomnemu C. D..

Z dowodów tych wynika jednoznacznie, że transportem i spedycją w PPHU (...) sp. z o.o. zajmował się wyłącznie oskarżony M. S. w okresie do dnia 2 lipca 2009 r. Wszelkie zlecenia transportowe były wystawiane przez niego albo na jego polecenie. W maju 2009 r. oskarżony rozszerzył zakres działalności na przewozy międzynarodowe - frachty. W celu uzyskania dostępu do ofert oskarżony zarejestrował się na (...) Giełdzie Transportowej i wskazał jako użytkownika uprawnionego w sprawach spedycji firmy (...), osobę nieznaną lub nawet w ogóle nieistniejącą. Wszystkie wystawiane przez oskarżonego zlecenia transportowe, w tym firmom prowadzonym przez pokrzywdzonych J. M. i E. M., K. L. miały uzgodnienia co do terminów przewozu, ceny, terminu płatności, który odroczony był na 45 dni. Oskarżony M. S. w okresie od 28 listopada 2008 r. do dnia 13 sierpnia 2009 r. tj. do dnia sprzedaży udziałów w spółce trzykrotnie zmieniał siedzibę spółki, co utrudniało, a wręcz uniemożliwiało kontakty przewoźników z jego firmą. Wszystkie sprawy firmy oskarżony prowadził pod adresem w Ż. przy ulicy (...). Wskazane numery telefonów jako numery kontaktowe, działały jedynie w celu zlecenia oraz uzgodnienia warunków wykonania przewozów. Po terminie płatności pod wskazanymi numerami telefonów włączała się automatyczna sekretarka. Oskarżony zrywał współpracę z przewoźnikami, a więc i z pokrzywdzonymi po terminie pierwszej płatności wystawionej przez przewoźnika pierwszej faktury. Za wszystkie zlecenia przewozowe dla PPHU (...) oskarżony otrzymał od Firmy (...) Ukraina zapłatę. Zapłaty nie otrzymali natomiast od oskarżonego pokrzywdzeni oraz inni przewoźnicy. Organizacja pracy w firmie prowadzonej przez oskarżonego była zła. Pracownicy nie mieli określonego zakresu obowiązków i odpowiedzialności, nawet ci, którzy zajmowali się sprawami majątkowymi. Nie byli zatrudniani na umowę o pracę (S. S.). Podpisywali na ustne

polecenie oskarżonego różne dokumenty. Oskarżony nadal zajmował się sprawami płatności PPHU (...) po 2 lipca 2009 r. mimo, że prezesem był już J. K.

Sąd Okręgowy w pełni podziela stanowisko Sądu I instancji oraz jego argumentację, że okoliczności powyższe jednoznacznie wskazują, iż działanie oskarżonego M. S. w pełni wyczerpuje znamiona czynu z art. 286 § 1 k.k. w warunkach ciągu przestępstw określonych w art. 91 § 1 k.k. Oskarżony obejmował zamiarem bezpośrednim wszystkie znamiona oszustwa. Oskarżony ewidentnie wprowadzał w błąd pokrzywdzonych, którym zlecał wykonywanie frachtu, nawiązując z nimi współpracę działał w zamiarze doprowadzenia pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, a jednocześnie działał w zamiarze osiągnięcia korzyści majątkowych kosztem swoich kontrahentów. Sąd Rejonowy słusznie skazał oskarżonego M. S. za czyny popełnione w okresie od 3 czerwca 2009 r. do 1 lipca 2009 r., gdyż z dniem 2 lipca 2009 r. oskarżony przestał pełnić funkcję prezesa zarządu w spółce.

Z orzecnictwa Sądu Najwyższego i sądów apelacyjnych wynika, że sama tylko możliwość przeciwstawienia ustaleniom dokonany w zaskarżonym wyroku odmiennego poglądu, który jest uzasadniony odpowiednio dobranym materiałem dowodowym, nie świadczy jeszcze, że sąd dokonując tych ustaleń popełnił błąd. Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę wyroku, jest tylko wówczas słuszny, gdy zasadność ocen i wniosków, wyprowadzonych przez sąd orzekający z okoliczności ujawnionych w toku przewodu sądowego, nie odpowiada prawidłowości logicznego rozumowania. Zarzut ten nie może jednak się sprowadzać do samej polemiki z ustaleniami sądu, wyrażonymi w uzasadnieniu wyroku, lecz do wykazania, jakich to konkretnie uchybień w zakresie zasad logicznego rozumowania dopuścił się sąd w ocenie zebranego materiału dowodowego (wyroki SN z 20.II.1975 r., II KR 355/74 i z 22.I.1975r., I KR 197/74, SA w K. z 6.VIII.2004 r., II AKa 112/04). Oskarżony w swojej apelacji ogranicza się do polemiki z ustaleniami Sądu Rejonowego i przedstawia swoje stanowisko, które wynika z jego wyjaśnień. Podkreślić należy, że Sąd I instancji bardzo dokładnie przeprowadził postępowanie dowodowe w niniejszej sprawie.

Całkowicie niezasadny jest podnoszony przez oskarżonego M. S. zarzut obrazy przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 5 § 1 i § 2 k.p.k. oraz art. 7 k.p.k. W orzecnictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, że nie można łącznie postawić zarzutu naruszenia art. 5 § 2 i art. 7 k.p.k. Jeżeli bowiem skarżący kwestionuje ocenę dowodów co do ich wiarygodności, to takiej sytuacji nie dotyczy art. 5 § 2, lecz art. 7. Natomiast gdy skarżący podważa prawidłowość ustaleń faktycznych wynikających z oceny dowodów - w sytuacji gdy sąd powziął wątpliwości, ale rozstrzygnął je na niekorzyść oskarżonego albo gdy takich wątpliwości nie miał, choć powinien je powziąć, skoro po dokonaniu oceny dowodów nie miał podstaw do odrzucenia korzystnej dla oskarżonego wersji zdarzenia – to wówczas należy postawić zarzut naruszenia art. 5 § 2. Jednakże naruszenie tego przepisu jest możliwe tylko i wyłącznie w sytuacji, gdy sąd orzekający w sprawie rzeczywiście powziął wątpliwości co do treści ustaleń faktycznych lub wykładni prawa i wobec niemożliwości ich usunięcia rozstrzygnął je na niekorzyść oskarżonego. Jeżeli natomiast pewne ustalenia faktyczne są zależne, np. od dania wiary lub odmówienia jej określonym dowodom, to nie można mówić o naruszeniu art. 5 § 2, a ewentualne zastrzeżenia co do oceny wiarygodności konkretnego dowodu lub grupy dowodów mogą być rozstrzygane jedynie na płaszczyźnie utrzymania się przez sąd w granicach sędziowskiej swobodnej oceny dowodów wynikającej z treści art. 7 k.p.k. (wyroki SN z 11.10.2002 r., V KKN 251/01 i 8.09.2009 r., WA 26/09).

Ocena dowodów dokonana przez Sąd Rejonowy jest oceną swobodną, ale z pewnością nie jest oceną dowolną i w pełni odpowiada regułom określonym w art. 7 k.p.k. Z uzasadnienia wyroku wynika jednoznacznie, którym dowodom i dlaczego Sąd dał wiarę, a które z nich i z jakich przyczyn uznał za niewiarygodne. Argumenty podane przez Sąd na poparcie swojego stanowiska są logiczne i przekonujące. Oskarżony w apelacji ogranicza się do odmiennej oceny dowodów, zwłaszcza swoich wyjaśnień. Wyjaśnienia oskarżonego są tylko jednym z dowodów w sprawie i jak każdy dowód podlegają analizie i ocenie. Dowody zostały przez oskarżonego potraktowane w sposób wybiórczy. Ekspozuje on w apelacji te dowody, które są dla niego korzystne, a pomija zupełnie dowody, które świadczą o jego winie. Sąd Okręgowy w pełni podziela stanowisko Sądu I instancji w kwestii oceny materiału dowodowego zebranego w sprawie. Nie ulega wątpliwości, że Sąd Rejonowy swoje przekonanie ukształtował na podstawie wszystkich przeprowadzonych dowodów, o czym świadczy fakt, że oskarżony został uniewinniony od popełnienia 7 z zarzucanych mu 16 czynów.

Odnosnie apelacji pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych E. i J. M..

Apelacja jest zasadna i została uwzględniona.

Sąd Rejonowy nie orzekł wobec oskarżonego obowiązku naprawienia szkody w trybie art. 46 § 1 k.k. na rzecz pokrzywdzonych J. i E. M. powołując się na przepisy art. 415 § 4 zd. 2 k.p.k. i art. 65 § 1 pkt 4 k.p.k. Trafnie podnosi w apelacji pełnomocnik oskarżycieli posiłkowych, że przepis art. 415 § 4 k.p.k. dotyczy zasądzenia odszkodowania przez sąd z urzędu. Z uzasadnienia wyroku wynika, że powodem takiego rozstrzygnięcia Sądu, był fakt uzyskania przez pokrzywdzonych E. i J. M. na drodze postępowań cywilnych rozstrzygnięcia co do roszczeń objętych fakturami wyszczególnionymi w czynach, których popełnienia Sąd uznał winnym oskarżonego działającego jako prezes zarządu PPHU (...).

Z takim stanowiskiem Sądu nie można się zgodzić. Istotnie nakazami zapłaty z dnia 17 lutego 2010 r. sygn. akt VII GNc 616/10 i z dnia 19 lutego 2010 r. sygn. akt VII GNc675/10 w postępowaniu upominawczym Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Północ Sąd Gospodarczy VII Wydział Gospodarczy zasądził od PPHU (...) sp. z o.o. odpowiednio na rzecz J. M. kwotę 15.250 euro i na rzecz E. i J. M. kwotę 5.250 euro z ustawowymi odsetkami i koszty procesu. Nakazy te są prawomocne i wykonalne. Wcześniejsze zasądzenie od spółki na rzecz oskarżycieli posiłkowych kwot, na które były wystawione faktury, nie przekreśla orzeczenia wobec oskarżonego obowiązku naprawienia wyrządzonej przez niego przestępstwem pokrzywdzonym szkody.

Określona w art. 415 § 5 zd. 2 k.p.k. klauzula antykumulacyjna w tym wypadku nie będzie miała zastosowania, gdyż klauzula ta wymaga dla swojego zastosowania zarówno tożsamości przedmiotowej, jak i tożsamości podmiotowej (wyrok SN z dnia 3.02.2013 r., VKK 9/12). Oznacza to, że zakaz ten obowiązuje tylko wtedy, kiedy w innym postępowaniu rozstrzygnięto już bądź zainicjowano postępowanie odnośnie tego samego roszczenia tej samej osoby bądź podmiotu (wyrok SA w Katowicach z dnia 29.15.2013 r., II AKa 62/13).

Przestępstwa popełnione przez oskarżonego M. S. na gruncie prawa cywilnego kwalifikowane są jako umyślne delikty, które również same w sobie zgodnie z art. 415 k.c. stanowią podstawę odpowiedzialności osoby winnej ich zaistnienia. W niniejszej sprawie mamy zatem do czynienia ze zbiegiem odpowiedzialności kontraktowej spółki i deliktowej oskarżonego. Oskarżony i spółka są zobowiązani spełnić na rzecz pokrzywdzonych to samo świadczenie, ale z różnych tytułów prawnych.

W każdym razie czym innym jest odpowiedzialność cywilna spółki z o.o. lub innej osoby prawnej będącej z punktu prawa cywilnego stroną stosunku prawnego, a czym innym odpowiedzialność osób fizycznych reprezentujących ten podmiot w ramach realizacji obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem. Z racji braku tożsamości osoby zobowiązanej nie są to bowiem roszczenia tożsame, a tylko takich dotyczy kategorierna regulacja z art. 415 § 5 zd. 2 k.p.k. (wyrok SA w Białymstoku z dnia 26.06.2013 r., II AKa 108/13). Mając na uwadze powyższe Sąd na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych należnych im kwot.

Z tych względów z mocy art. 437 § 2 k.p.k. Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.

O kosztach procesu za postępowanie odwoławcze, w tym opłatach orzeczono na zasadzie art. 636 § 1 k.p.k. i art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych z późniejszymi zmianami.